

El cinema com a eina pedagògica

Drac Màgic

El cinema és, sobretot, un espectacle. Un espectacle capaç d'encisar, gràcies a les seves possibilitats de simular una multitud de situacions amb un grau molt elevat de versemblança i gràcies també a la sàvia incorporació que directors i guionistes han anat fent de tota la tradició narrativa precedent, remuntant-se fins i tot a les llegendes i als mites més ancestrals. A aquestes particularitats hi hem d'afegir la seva condició de mitjà d'expressió artística que sintetitza i reelabora totes les aportacions històriques en el terreny de l'estètica i la representació (pintura, fotografia, música, teatre...). Així, l'art del nostre segle és capaç de contenir no tan sols una immensa variant d'informacions sobre el món que ens envolta

i les seves formes culturals, sinó també de transmetre idees i models de comportament que tenen una gran influència en el nostre procés de formació i de descoberta de l'entorn.

Tenint en compte la situació privilegiada del cinema, la seva naturalesa clarament popular, és fàcil pensar que des del punt de vista educatiu ens hagi d'interessar enormement aprofitar el seu potencial per a canalitzar propostes didàctiques que permetin reflexionar sobre els seus continguts, alhora que desvetllar les característiques dels seus mecanismes interns, de la seva particular manera de posar en escena imitacions de la realitat.

Aquest és l'objectiu que orienta el nostre treball i que hem anat plantejant a la comunitat escolar al llarg de més de vint anys, tot obtenint uns resultats clarament positius. La utilització del cinema com a eina didàctica permet realitzar treballs, que necessàriament s'han de plantejar de manera interdisciplinària. Aquesta condició és ja per si sola una oportunitat excepcional. Un film, a la vegada que emociona, diverteix, impressiona o fascina, aporta un conjunt d'informacions relacionades amb l'estètica, la història, la geografia, la història del pensament, la literatura o la llengua (els films doblats al català ofereixen encara un valor afegit, ja que faciliten la normalització lingüística a través d'una via fàcil i còmoda) difícil de trobar de forma conjunta com a proposta didàctica. És una situació d'aprenentatge excepcional, i sobretot és una manera d'introduir a l'aula, com a objecte d'estudi, unes experiències que habitualment es donen fora de la institució educativa, sense programació ni control, però amb un pes específic en la formació dels/les alumnes de gran importància

FOTOGRAMA DE
CADENAS ROTAS DE
DAVID LEAN, BASADA
EN UNA OBRA DE C.
DICKENS